

เทศน์อบรมธรรมวราส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗

มีจิตแม่บ้านว่าจะไป

เข้าจะแข่งเรือกันที่หนองคายใช่ไหม (เจ้าค่ะ) เข้าตั้งอะไรกันเป็นแผล เราเห็นเขามาตั้งอะไรนี้ เข้าจะมาทำอะไรที่นี่ เข้าจะมาเล่นน้ำ ว่างั้น อีกอ่างเล่นน้ำ รถจะไปก็ไปไม่ได้รถของเขาก็เต็มอยู่นั้น เราก็เลยแอบไป ตอนกลับมาเห็นเล่นน้ำ เรืออะไรปูบปูฯ อยู่ในน้ำ อ้อ อย่างนี้เอง เราก็สนุกเข้าตามขั้นตามภูมิของวัยและจิตใจ เป็นอย่างนั้นโลก ไม่มีอย่างนี้ก็ไม่เหมาะสมกับโลกที่ต้องการเช่นนี้

โห เรายังสามารถจริงๆ นะโรงพยาบาล เราจึงได้ตะเกียกตะกายนะ ถึงขนาดนั้นก็ไม่พอกับความต้องการของผู้บุกพร่องยากจนที่เข้ามาห่วงพึ่งเรา เราก็ไม่มีกำลังจะให้พึ่งอย่างเมื่อวานนี้เดชอุดมหรืออะไรมาขอ สร้างตึกแล้วไม่มีเครื่องไม้เครื่องมือก็มาขอ เป็นอย่างนั้นแหล่ ที่เรากำลังแบกอยู่เวลาโน้นก็ ๕ หลังใหญ่ๆ และฟังชน่๙ ๒ หลังยังต้องพากไว้ก่อน พากไว้คือว่าพอเสร็จแล้วก็จะก้าวเข้าไป รับคำแล้วต้องทำ ความหมายว่างั้นนะ ยังอีกสองหลัง มันหนักขนาดนั้นแหล่เรา หนักจริงๆ นะ

ผู้น้อยที่ใกล้ชิดเราก็เห็น ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับเราใช่ไหมล่ะ ที่อยู่ห่างไกลเขาก็ไปอีกแบบหนึ่ง หัวว่าหลวงตาอาเงินไปไว้ที่ไหนๆ เข้าหลับตาพูดออกมา แต่เราทำเรามีมตานี่นะมันก็ขัดกัน เข้าหลับตาเขามิ่งเห็นก็ช่างเข้าเด้อ เรายึดมตารเห็นอยู่ก็เป็นเรื่องของเราไปเรื่อยๆ อย่างนั้นแหล่ ไม่สนใจ สนใจอะไรกับมูตรกับคุณมันแปดมันเป็น อะไรที่สะอาดสะอาดอันทำลงไป ชะล้างลงไปอะไรมาก อย่างนั้นถูกต้อง เพราะโลกมันมีทั้งดีทั้งชั่ว สับปันกันไป การพูดมีหนักมีเบา พูดเพื่อพื่นของทั้งหลายได้ทราบทั่วถึงกันต่างหากนะ สำหรับเราเราพูดจริงๆ เราไม่มีอะไรกับโลก สามโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรในหัวใจเราเลย แม้เล่นผสมหนึ่งก็ไม่ปรากฏ แล้วเราจะไปมีอะไรกับสิ่งเหล่านี้ พิจารณาสิ่งเหล่านี้จนปล่อยมันหมดโดยสิ้นเชิง และจะไปขยายขยำมันอะไรมายในจิตใจ แต่กิริยาที่ทำก็ทำเพื่อส่วนรวม ให้รู้จักดีจักชั่ว ผิดถูกประการใด เพื่อชี้แจงให้ผู้มีความรักสงวนในตนและสมบัติของตนได้พินิจพิจารณา ควรจะแก้ไขยังไงก็ให้แก้ไขดัดแปลงกันไปอย่างนั้น เปิดทางให้เข้าใจหรือ

สำหรับเราเองเรากับอกชัดๆ อย่างนี้ เอาไปตัดคอ ก็ตัดเฉยๆ ให้เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ บอกว่าเราไม่มีอะไรในโลกนี้ เปิดเผยตามธรรมะพระพุทธเจ้าที่ทรงรู้ทรงเห็นมาแล้ว สาวกรู้เห็น เราก็ปฏิบัติแบบเดียวกัน เดินทางสายเดียวกัน มันเป็นด้วยกัน เห็นด้วยกันแล้ว

จะไปค้านพระพุทธเจ้าได้ยังไง ก็เป็นข้ออภัยนั้นในตัวเอง ไม่จำเป็นต้องหาใครมาเป็นลักษีพยาน ดังพระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้วพระองค์เดียวเท่านั้น ประกาศธรรมสอนโลกให้ทั้งสามโลกทันทีเลย นั่นเห็นไหมล่ะ แล้วเวลาตรัสรู้ ในรัมมจักก์ปวัตตนสูตรท่านก็แสดงแล้วว่า ในขณะเดียว คือพากภูมิเทวดา พอทราบว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้ผางเท่านั้น ก็บอกไปหาพวากาตุมเทวโลก สวรรค์ ๖ ชั้นทันที ขึ้นพรหมโลก อิติห เต้น ขณen เต้น มุหุตเตน เพียงครู่เดียวเท่านั้นกระเทื่องไปทั้งสามโลกธาตุ นั่นไครมาเป็นพยาน พวากเทวดาเป็นขึ้นมาก่อนแล้วใช่ไหม นั่นพากหูดีตาดีรู้ก่อน พวกราลากออกไปขากademนั้นไม่ยอมตื่น

นี่พวกราทีนี้ ผู้เบาผู้บาง ผู้แจ้งผู้ขาว มันต่างกัน พวกราทีหงายตั้งแต่ภูมิเทพเหล่านี้รู้ทันที ออกประภาคทั่วถึงกันหมด ชั้นนี้บอกชั้นนั้น ชั้นนั้นบอกชั้นนั้น บอกตลอดไปเลย สวรรค์ ๖ ชั้นถึงพรหมโลก รู้ในขณะเดียวกันเลย พวกรณุษย์เราไม่รู้ มันต่างกันอย่างนั้นธรรมพระพุทธเจ้า พระองค์รู้ขึ้นมาแล้วไม่จำเป็นต้องไปหาไครมาเป็นพยาน นึกพูดอย่างชัดเจน เพราะเรารวยโลกมาเต็มเม็ดเต็มหน่วย เต็มสติกำลังความสามารถของเรา มียังไงเราจะช่วยเต็มกำลังความสามารถของเรา ไครจะเอาเก็บเอา ไครไม่เอาเก็บเป็นกรรมของสัตว์ ก็มีเท่านั้น ส่วนเราจะไปมีส่วนได้ส่วนเสียกับโลกทั้งสามนี่เราไม่มี เราบอกตรงๆ ไม่มี สอนด้วยความเมตตาล้วนๆ เพราะฉะนั้นไครจะว่าอะไรเราจึงไม่สนใจ

ความดี ความชั่ว ผิดถูกอะไรอยู่กับเรา เราเป็นผู้รับรู้รับเห็นทุกลิงทุกอย่างในนี้แล้ว ไม่จำเป็นไครจะต้องมารับรู้ยิ่งกว่าเราไปที่เรารู้เรา นั่น ก็เท่านั้นเอง จึงขอให้พากันสนใจกับศีลกับธรรมให้มากนน โลกนี้จะร่มเย็นด้วยธรรมเท่านั้น ไม่ได้ร่มเย็นด้วยกิเลสตัณหา วุ่นวายก่อภัณกันอยู่ตลอดเวลา นี้คือโลกสกปรก มันส่งเสริมขึ้นทางสกปรก ธรรมะก็ส่งเสริมขึ้นในทางความสะอาด ชาลังกันไป เข้าสกปรกเราสะอาดก็ยังดี นั่นอาจลงนี้นะ เมื่อมาไม่ได้ได้น้อยเข้ามา สุดท้ายมาได้แต่เราคนเดียวก็ยังดี นั่นจะความดีอยู่กับไครเป็นมงคลทั้งนั้น

ถ้าผู้ไม่ทำมันก็ไม่มีนะมงคล มีแต่ความผิดหวังๆ ผิดหวังตลอดไป ทั้งๆ ที่ปรารถนาอยู่อยู่นี้จะให้สมหวัง มันไม่สม สิ่งที่สมหวังก็คือความดีนั้นละ นี่สมหวังเป็นลำดับไป อันนั้นผิดหวังตลอดไปเลย ยุ่งเท่าไรยิ่งผิดหวังทั้งผู้ตัวยุ่ง แตกกระจายออกไป ผิดหวังไปตามๆ กันหมด ผู้ที่ประกอบความดีงามมีแต่ความสมหวัง เขาว่าผิดเราไม่ผิดเสีย แนะนำว่าอะไรเราไม่ได้เป็นกับเขา ก็เราทำดีทำถูกมันจะผิดไปไหน ก็เท่านั้นเอง

เมื่อวานนี้ออกจากนี่ไปก็ตามเสียก่อนถึง ๖ ครั้ง อ้าว นี่ถ้ามันจามขนาดนี้แล้วมันจะอาเจียนนะ มันเป็นสายเกี่ยวโยงกันอยู่นั่น พอกำลังไปถึง ๙ ครั้งขึ้นมาเลย มันมวนท้องอะไรไม่รู้สึก ขึ้นมาแล้วอาเจียนออกหมดเลยเมื่อวานนี้ ที่ฉันไปออกหมดได้สักกระโจนหนึ่งอาเจียนอยู่บนรถเลยเมื่อวานนี้ เพลียทั้งวันเลย มาตลอดวันตลอดคืน วันนี้เป็นอาหารไม่อยากจันอะไรเลย ทั้งๆ ที่ไม่มีอาหารอยู่ในท้องเลยเมื่อวานนี้ อาเจียนออกหมดโดยลิ้นเชิงเต้มกระโจนเลยเที่ยว มีแต่น้ำ เพราะจะน้ำมันถึงเพลีย ไม่อยากพูดอะไรมาก

มันกวนทั้งนั้นแหล่ะ มันกวนเรื่องจะไป ไม่ใช่กวนเรื่องจะอยู่นั่น อ้าว มันกวนกับอก มันกวน เดี๋ยวนี้ก็ยังไม่ไป มันกวนเฉยๆ อะไรมีแต่ว่าจะกำเริบๆ ทั้งนั้น ยังได้พูดให้ลูกศิษย์ฟัง เอ้อ แปลกๆ นะ เวลาช่วยบ้านช่วยเมืองก็ลงเต็มเหนี่ยวของความเมตตาสงสาร พอຈวนเข้ามาๆ พอถึงวาระที่จะกำหนดแล้ว เช่น วันที่ ๑๒ เมษา จะปิดโครงการ จะมอบทองคำทั้งหมด เพียงเท่านั้นละนะ แต่ก่อนมันไม่เคยมี มันมียินแยบๆ ในภายใต้พูดไม่ถูก แต่ไม่สงสัย ลักษณะเป็นยินแยบๆ เหมือนเด็กจะตื่นนอน อ้าวทำไมเป็นอย่างนี้ ก็เคยอยู่มานี่เท่าไรปีแล้ว มาอะไรมีนั่น ไปเมื่อไรก็ได้ยกอะไรคนเรานี่นั่น เราว่าจัน ลักษณะยินแยบๆ เหมือนเด็กตื่นนอน เป็นลักษณะอย่างนั้น พูดเพียงเท่านี้ไม่พูดมาก

เลยกระตุกกัน อ้าว ก็เคยอยู่มานานแล้วนี่นั่น มาเป็นอะไรมีนั่น เราว่าจัน อันนั้นก็升บไป มีลักษณะเหมือนว่าจะไป พอเรื่องราจะเสร็จ เสร็จแล้วหรือ เหมือนว่าจะไปอย่างนั้นแหล่ะ ทางนี้ก็กระตุกเอาไว้ วันนี้อย่าให้พูดอะไรมากนักนะ พูดเท่านั้นละ เหนื่อยต่อไปนี้จะให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th